



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2683/2023
03.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник др Наташа М. Тошић Сремац, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 227/23 од 07.03.2023. године, у седници већа одржаној 03.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 227/23 од 07.03.2023. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Бору П1 155/22 од 19.09.2022. године у ставу првом изреке у делу у којем је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх исплати износ од по 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.09.2022. године па до исплате и у ставу другом изреке у коме је одлучено о трошковима парничног поступка, и одбија захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

У преосталом делу, ревизија тужиоца се **ОДБИЈА** као неоснована.

ОБАВЕЗУЈЕ се тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 134.000,00 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 155/22 од 19.09.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 400.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 450.000,00 динара са законском затезном каматом на ове износе почев од 19.09.2022. године па до исплате, док је од досуђеног износа па до тражених износа од по 750.000,00 динара за оба основа са законском затезном каматом, тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, обавезан

је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 227/23 од 07.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бору П1 155/22 од 19.09.2022. године у одбијајућем делу става првог изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и у ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете коју је претрпео на раду дана 13.08.2019. године исплати и то: на име претрпљених физичких болова 400.000,00 динара и на име претрпљеног страха 450.000,00 динара, са законском затезном каматом од 19.09.2022. године па до исплате, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка у износу од 65.950,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија делимично основана, делимично неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. ст. 1. и 2. ЗПП због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код туженог на радном месту „...“ у погону Флотација Дана 13.08.2019. године, на почетку прве смене око 07,00 до 07,30 часова, добио је радни налог да заједно са колегама ВВ, браваром и ГГ, вариоцем, изврши замену статора на флотационој машини. Машина се налазила на једној платформи, дубока је око 7 метара, док се статор који је требало заменити налази на висећем делу машине (тзв. каца). Варилац ГГ је припремао апарат за варење, тужилац и други бравар ВВ спустили су се у флотациону машину, чекајући да варилац, спусти кабл за заваривање, а када је ВВ прихватио кабл који је спуштао варилац дошло је до кратког споја и тужилац је осетио струјни удар у пределу врата. Оценом налаза и мишљења судског вештака за област машинских техника, утврђено је да се тужилац спорном приликом налазио иза ВВ, бравара који је испробавао апарат за заваривање. Док је тужилац стајао у флотационој машини мокар од воде која се у исту сливала због неисправних вентила, кабл апарата за заваривање га је дотакао по врату што је довело до затварања струјног кола и струјног удара, као и да је могући узрок повређивања тужиоца оштећена изолација на каблу апарата за заваривање. Из налаза и мишљења вештака Завода за судску медицину у Нишу, утврђено је да се повреда тужиоца манифестовала у виду слабости, малаксалости, укочености, бола, грчења мишића и осећаја трњења у пределу руку, као и повишеног крвног притиска, убрзаног

рада срца и да је у време настанка лако оштетила здравље тужиоца. Тужилац је, у тренутку повређивања, трпео краткотрајне физичке болове јаког интензитета, као и сензације у виду слабости, малаксалости и осећаја укочености и трњења руку, све до медицинског збрињавања у болници у Истог дана су се физички болови по интензитету смањили до бола средњег, а затим лаког интензитета, да би након тога престало трпљење било каквих физичких болова. Тужилац је трпео физичке болове у укупном трајању мање од једног дана, а затим је у наредна два до три дана трпео непријатне сензације у виду трњења руку, које су се затим смањиле и потпуно нестале. Тужилац је у тренутку повређивања трпео примарни страх веома јаког интензитета који је прерастао у страх јаког интензитета и задржао се до указивања медицинске помоћи, односно да је страх јаког интензитета трајао мање од једног дана. Тужилац је, у наредна два до три дана, осећао секундарни страх који је испољавао као забринутост и стрепњу.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх у износу од по 750.000,00 динара, који по оцени тог суда представља правичну накнаду и довољну сатисфакцију за сваки вид штете. Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, применом одредбе члана 200. Закона о облигационим односима (ЗОО), јер је сматрао да физички болови и страх у трајању краћем од једног дана не оправдавају досуђивање накнаде за ове видове штете.

По оцени Врховног суда, правно становиште другостепеног суда је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужени је одговоран за насталу штету, на основу члана 164. Закона о раду, јер је тужилац запослен код туженог и повређен услед настанка струјног удара, док је обављао послове отклањања квара на флотационој машини у просторијама туженог, тако да је реч о повреди на раду. Такође, одговорност туженог је заснована и на правилу о објективној одговорности из чл. 173 и 174. ЗОО, с обзиром да је до повређивања тужиоца дошло приликом замене статора на машини уз употребу апарата за варење који користи струју за свој рад, што представља опасну ствар, односно опасну делатност која доводи до повећане опасности за настанак штете.

По оцени ревизијског суда, физички болови и страх који оправдавају досуду накнаде нематеријалне штете из члана 200. став 1. ЗОО, не могу да се цене само кроз њихово временско трајање, већ се морају имати у виду све околности конкретног штетног догађаја. Тужилац је задобио физичку повреду нанету техничким електрицитетом у виду струјног удара и трпео је болове и страх јаког интензитета (најинтензивнији страх због могућих последица повреде изазване струјним ударом). Повреда је тужиоцу изазвала веома непријатне сензације (осећај трњења у пределу руку, грчење мишића, укоченост, бол, слабости и малаксалости) услед којих је био хоспитализован и лечен. Супротно становишту другостепеног суда, штетни догађај сам по себи, те интензитет физичких болова и страха које је тужилац трпео, као и спољне манифестације настале повреде, оправдавају досуђивање новчане накнаде за тражене видове нематеријалне штете, при чему је без утицаја то што су исте дијагностификоване као лаке телесне повреде и што су физички болови и страх трајали мање од једног дана. Ревизијски суд је приликом досуђивања накнаде нематеријалне штете имао у виду сврху и циљ коме накнада нематеријалне штете служи (ублажавање последица физичких болова и страха), те налази да износ од по 200.000,00 динара за

сваки вид штете, представља правичну новчану накнаду као адекватну сатисфакцију за претрљене физичке болове и страх који су последица насталог штетног догађаја. За веће тужбено тражење до износа од по 750.000,00 динара, захтев тужиоца је правилно одбијен као неоснован јер висина накнаде не сме погодовати тежњама које нису спојиве са природом накнаде да представља сатисфакцију и њеном друштвеном сврхом (члан 200. став 2. ЗОО) .

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. и 416. став 1. ЗПП одлучено је као у првом и другом ставу изреке.

Тужена је успела у поступку по ревизији и на основу члана 165. став 2. у вези чланова 163. став 2, 153. став 1. и 154. ЗПП, па тужиоцу припадају трошкови жалбеног и ревизијског поступка поступка на одређени захтев његовог пуномоћника, према успеху у спору, у укупном износу од 134.000,00 динара, и то за састав жалбе и ревизије у износу од по 22.500,00 динара. Тужиоцу је признат трошак на име судских такси на ревизију од 35.600,00 динара и ревизијску одлуку од 53.400,00 динара, према ТТ.

На основу члана 165. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци у ставу трећем.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић